

domu v Celju, se je izvrstno obnesla. To pa je konjiške Nemce, kateri kaj enakega za ves svet ne spravijo skupaj, (saj se je jeden njih izrazil: »Wir Deutschen bringen so was nicht zusammen«.) napravilo kar besne. V lažnjivih in skrajno neumnih ter podlih dopisih v »Deutsche Wacht« in v »Tagblattu« napadajo nekatere konjiške Slovence, med njimi tudi take, kateri sicer za prireditve te veselice nikakih zaslug nimajo, so pa dopisniku drugače neljubi. No, dopisnik se ni briga prav nič za resnico, temveč je le porabil to priliko, da vdari po osebah, katerim se ima on za marsikaj zahvaliti.

Najprvo se je ta junaški dopisnik spravil nad uboge viničarje, katerih je bilo vse črno (!) pri veselici, o katerih je pa vedel, da se ne morejo braniti pred podlimi njegovimi napadi v časnikih. Kaj pa so zakrivili ti reveži tako groznega, da jih je opazovalec naše veselice zapisal v črno knjigo? I, nič drugega, kakor da so si iz same radovednosti to veselico nekoliko ogledali, s vsled tega so pri dopisunu v tako nemilost padli. Potem imenuje dopisnik imenoma nekatere blagorodne gospode, kateri si gotovo zaslužijo lepših in boljših imen kot pa dopisnik v »Deutsche Wacht«. Nato se spravi nad nekega kneževskega oskrbnika, kateri se pa za politiko toliko briga kakor dopisnik za resnico, ter je v tisti dopis tako po nedolžnem prišel, kakor Pilat v apostolsko vero, ker mu vse mogoče in nemogoče očita. Pa tudi kneza samega ta revček ošteva, kako da se ta predrzne brez njegovega dovoljenja vzeti v službo nekatere nenemce. Potem mora še seveda opsovati goste s »šreiberji, plafi« itd., prav po svoji navadi.

Čutil je tudi potrebo kritizirati petje in godbo. Seveda so mu pevci, o katerih se je prvak konjiških Nemcev izrazil: »Wenn die Windischen sonst nichts können, singen können si wohl schön, ganz anders wie die Deutschen«, peli grozno »falsch« in godbi ne more odpustiti, da je igrala brez not. Strašansko! Potem, ko je svojega prijatelja obdelal in počastil z naslovom »hergelauf... Krämer«, je še pohvalil nekatere svoje pristaše. Posebno mu pa imponira neki »Bäuerlein«, katerega so Nemci naprosili in mu s pijačo dali korajžo, na bi šel v Narodni dom. Čudno je le, da še tistih dekel, katere so bile od g. in drugih kot ogleduhinje tje poslane, ne omeni. Nato začne šteti konjiške Slovence, katerih našteje le 13 (naprej revček najbrž ne zna šteti) no, Nemci, kateri berejo celjsko žabo, si pač mislijo pri tem dopisu, da ali morajo biti ti Slovenci tako grozni Štampiharji, ali pa Nemci taki slabiči,

da to malo številce konjiških Slovencev toliko trumo tamkajšnjih Germanov kar v žakelj dene. Dopisnik celjske žabe je bil seveda prepričan, da bode njegov dopis žilave konjiške Slovence kar pometal tja, kamor si jih on želi. Ti so pa vendar toliko trdosrčni, da tej iskreni želji njihovi niso in tudi ne bodo nikdar vstregli, naj še »Vahtarca« o njih tako grozne laži trobi med svet. Z enakimi dopisi pa bode dopisnik ravno nasprotno dosegel, kar namerava. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce, pravi neki pregovor in dopisniku v »Deutsche Wacht« bi bilo svetovati v njegovo lastno korist, da se včasih na ta pregovor spomni.

Iz Središča. Naš trg je bil letos priča dveh redkih, prav lepih slovesnosti. Dva najodličnejših naših rojakov sta obhajala — mil. g. Lavrencij Herg, apostolski protonotarij in stolni prošt mariborski, dne 10. avgusta, in mnogočastiti gospod Matija Šinko, dosluženi bogoslov. profesor in župnik v pokoju, dne 21. septembra t. l. — tukaj v svojem rojstnem kraju petdesetletnico mašništva. Samo ob sebi je umevno, da si je trg Središče nadel ob teh priložnostih slavnostno obleko in se okinčal z narodnimi in cesarskimi zastavami. Pokanje s topiči, mirozov z godbo in lampijoni ter kres vrh gradišča je privabil obakrat mnogo ljubih sosedov štajerskih, hrvaških in ogrskih na slavnost v ozaljšani trg, ki je z veseljem v sprejel veliko povabljenih odličnih gostov duhovskega in svetnega stanu. Zlati sv. maši sta služila pri istem oltarju, kakor pred 50. leti svojo prvo sveto mašo, v dično ozaljšani zunanji kapelici Središke podružnice M. B. 7 žalosti, ki je dobila zlasti po darežljivosti mil. g. stol. prošta L. Herg, in središkega rojaka g. Franca Hočevar, mariborskega vinskega trgovca, v ta spomin lično ograjo z močnim podzidkom. Dne 10. avg., ko je služil zlati mašo mil. g. Lavrencij Herg v škofiji opravi, je razložil pomen in imenitnost slovesnosti pod gričem zbranim tisočerim vernikom mil. gospod kanonik in bogoslovski ravnatelj dr. Ivan Mlakar; dne 21. septembra pri vlč. g. Šinkovi zlati maši pa mil. g. kanonik in stolni župnik F. I. Bohinc. Stregli so zlatomašnikom pri sv. maši sami rojaki. Na domu, kamor so ju moleč sv. rožni venec in v lepem redu spremile beloblečene dekleta Marijine družbe in navzoči verniki, vršile so se potem čestitke odborov in posameznikov. Mil. g. Lavrencija Herg je imenoval trg Središče svojim častnim občanom, mnogoč. g. Matijo Šinko pa Središko bralno društvo »Edinost« svojim častnim članom, katere diplome so se jima izročile ob teh prilikah. Najlepšo čestitko, ki se je javno

prebrala, sta prejela vsak posebej od premilost. knezoškofa dr. Mihaela Napotnika, ki v znesenih besedah proslavlja zasluge naših rojakov za cerkev in narod. Pri gostoljubni mizi, v krogu mnogih čč. gg. duhovnikov in laikov, so se izrekle še razne prisrčne napitnice in prebrale mnogoštevilne brzjavke. — Ker je »Slov. Gosp.« že prinesel životopis našega prvega rojaka, mil. gosp. stol. prošta, povodom njegove zlate maše dne 25. julija t. l. v Mariboru, naj sledi tukaj kratek opis življenja drugega letošnjega središkega jubilanta. — Matija Šinko se je narodil dne 10. septembra 1829 kot zakonski sin Matjaža Šinka, kovača v Središču h. št. 120, sedaj 6, in Helene roj. Borko. Fanteka bistre glave in plemenitega srca so poslali stariši po nasvetu strica Lovrenca, takratnega oskrbnika pri grofu Erdödy-u v Kutini na Hrvaškem, v Varaždin, kjer je šestrazredno gimnazijo l. 1846. dovršil vseskozi z odliko. Istotako je odlično uspeval v modroslovju v Zagrebu in pozneje v bogoslovju v Gradcu, in tukaj je bil posvečen v mašnika dne 20. septem. 1852. Pri novi maši na rožnovensko nedeljo mu je pridigoval Božidar Raič, takrat kaplan v Slivnici pri Mariboru. Prvi dve leti je bil za kaplana pri Sv. Lovrencu v Pušavi, od koder so ga l. 1854. poklicali za adjunkta in učnega prefekta v bogoslovno semenišče v Gradcu. Radi bolehavosti v mestnih zidinah je čez 4 leta spet šel za kaplana k Sv. Lenartu v Slov. gor. Septembra 1859 mu je vladika Anton Martin Slomšek izročil profesuro pravoslovja na novoustanovljenem bogoslovnem učilišču v Mariboru. To službo je izvrševal prav vestno 16 let ter si zagotovil pri vseh svojih učencih blag spomin. L. 1875 je postal župnik v Ljutomeru. Popravil je ondi župnijsko cerkev, olepšal s slikami njeno ladjo, prenovil župnišče in zboljšal gospodarstvo. V začetku l. 1883 se je preselil v župnijo Gornje Sv. Kunigunde. Koncem l. 1893 pa je stopil v stalni pokoj, katerega zavziva v naši sredini. — V proslavo naših rojakov je napisal vlč. g. duhovni svetnik in markovski župnik, g. Matej Slekovec lepo zgodovinsko delce: »Kapela žalostne Matere božje v Središču in njen častni venec«, kjer se ozira v prošlost zvestonarodnega trga Središkega in imenovanega Marijinega svetišča, kakor tudi sporoča potomcem slavo njegovih vrlih in zaslužnih mož. Trg sam n. pr. je dal zadnjih 200 let sv. Cerkvi izmed svojih sinov 36 duhovnikov in občine Središke župnije 26 ozir. 27 z vštetim enim še živečim čast. gospodom, ki sicer ni bil tukaj rojen, pač pa tukaj odgojen in izšolan. Še sedaj živečih duhovnikov iz Središke župnije je lepo število 16. Dal Bog obema slavljenčema ućakati še biserne sv. maše!

Aksenov reče: »Kaj hočeš še od mene? Kaj delaš tukaj?«

Makar Semenovič je molčal. Aksenov se vzdigne na roke in nadaljuje: »Kaj hočeš? Odidi! Vojaka bom klical.«

Makar Semenovič nagne se bliže k Aksenovu in šepetajo mu reče:

»Ivan Dimitrijevič, oprosti mi!«

»Zakaj bi ti oprostil?« odgovori Aksenov.

»Jaz sem ubil onega trgovca, jaz sem ti podvrget krvavi nož. Tudi tebe sem hotel ubiti, ali na dvorišču je nekaj zašumelo, in tedaj sem ti hitro vtaknil nož v vrečo ter utekel skozi okno.«

Aksenov je molčal — ni vedel, kaj bi rekel.

Makar Semenovič, spustivši se s postelje, pripogne se k zemlji in reče:

»Ivan Dimitrijevič, oprosti mi, oprosti mi zaradi Boga! Prijavil se bom, da sem trgovca ubil in tebe bodo izpustili. Vrnil se boš domov.«

Aksenov reče: »Lehko je tebi govoriti, a težko meni trpeti? Kam hočem sedaj? ... Žena mi je umrla ... deca me pozabila, nikamor se nimam vrniti ...«

Makar Semenovič ni hotel vstati s tal, temveč z glavo na zemlji je govoril:

»Ivan Dimitrijevič, oprosti mi! Ko bi me z bičem izbičali, bi mi lažje bilo nego

mi je sedaj. Kako se ti drznem še sedaj v oči pogledati ...? Tebi sem se jaz itak usmilil — nisi povedal ... Oprosti mi zaradi Krista! Oprosti mi zlobniku skesanemu!« — In zajoče.

Aksenov začuvši, da se Makar Semenovič joče, začne sam vroče solze liti in reče:

»Bog ti oprosti; morebiti da sem jaz stokrat večji grešnik od tebe!«

In nehal je Aksenov misliti na svoj dom. Nikamor ni hotel iz ječe; samo mislil je o poslednjem času.

Makar Semenovič ni poslušal Aksenova, javil se je, da je krivec ... A predno je prišel ukaz, da se Aksenov povrne domov, — bil je že mrtev.

Božidar Flegerič.

Smešničar.

Čudna sprememba. — Žena (bolnemu možu): »Ljubi mož, vendar ni bilo dobro, ako glede svojega premoženja izrečeš svojo zadnjo voljo.« Mož: »Čudno! Odkar sva poročena, si imela vedno ti zadnjo voljo, kako pač pridem jaz naenkrat do tega.«

Usmiljen ropar. Neki gospod, ki je bil oropan, reče žalostno roparju: »Za to uro, ki ste mi jo vzeli, mi je jako žal, ker je nenadomestljivo darilo pokojnega sterega očeta.« Ropar: »No potem jo smete še enkrat naviti.«

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Volilni shod. V nedeljo dne 5. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne se vrši shod deželno-zborskih volilcev v hiši g. Ant. Korenjak pri Sv. Barbari v Halozah. Volilci se vabijo! Shoda se udeleži g. dr. Jurtela. — Pripravljalni odbor.

Katol. politično društvo za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 12. oktob. političen shod pri Sv. Lenartu in 19. oktobra pri Sv. Treh kraljih v Sl. gor.

Polit. društvo »Sloga« v Ormožu priredi v soboto dne 4. oktobra 1902 ob 10. uri predpoldne v dvorani okrajnega zastopa v Ormožu izvanredni občni zbor. Pri istem se bode proglasil kandidat za volitev v deželni zbor. Z ozirom na veliko važnost tega zborovanja pričakujemo, da se volilci istega gotovo udeleže.

Zaupni shod za brežiški okraj. Dne 1. okt. se je vršil v Rajhenburgu zaupni shod volilcev brežiškega, sevniskega in kozjanskega okraja. Pozvani so bili zastopniki vseh stanov, ki so se tudi odzvali v obilnem številu povabilu. Sedemnajst občin in mnogo posameznikov je poslalo pismene in brzojavne izjave, ostale občine so bile zastopane po županih in odbornikih. Vsi navzoči in vse izjave so bile kakor en mož za kandidaturo g. Žičkarja, ki je isto tudi prevzel. Dosedanjo taktiko slov. poslancev glede abstinence je shod odobral tembolj, ker Nemci za slov. poslance kot zastopnike slov. ljudstva nimajo drugega, kakor preziranje, posmeh in zaničevanje, vlada pa nič boljša ni. Tudi za prihodnje se kandidatu glede vstopa v deželno zbornico ne vežejo roke, ampak se mu prepusti popolna prostost.

Kolikokrat se sme voliti? Če ima kdo v različnih občinah posestva, potem sme voliti le v tisti občini, v kateri stanuje. Ako bi torej meščani in tržani prišli v okolice volit, pokažite jim pot v mesto ali trg nazaj! Če ne stanujejo med vami, tudi voliti ne smejo z vami. Vsak sme le enkrat voliti. Grajščak voli z grajščaki, meščan z meščani. — Kdo zgubi volilno pravico? Volilno pravico zgubi 1., kdor je pod jero bom ali kuratelom; 2., kdor dobiva milosčino iz občinske blagajne, ali jo je še pred letom dobival; 3., kdor pride v konkurz (krido); 4., kdor je bil kaznovan zavoljo tatvine, izneverjenja ali goljufije, pa še ni potekel postavni čas, v katerem nasledki takih kaznij izginejo (pri zločinah ali hudodelstvih v 5 letih, pri prestopkih v 3 letih).

Odlikovanje. Cesar je podelil računskemu revidentu višjesodnega računskega oddelka v Gradcu, gosp. Mat. Trobcu naslov računskega svetnika.

Cesar je daroval iz svojih privatnih dohodkov 1000 kron za pogorelece v Podovi.

Umrli je v Ormožu gosp. M. Kukovec, posestnik in mestni stražmešter v pokoju, v 72. letu svoje starosti. N. v m. p.!

Slana je naredila mnogo škode tudi v jareninski župniji. V občini Pesnici je slana posmodila skoro vso ajdo. Tudi v vinogradu je naredila nekaj škode. Ker letos pri nas ni bilo toče, je pa bil na grozdju trtni pikec. Toda kar se ta ni ugonobil, vzela je bolj v nižavah slana. Kako ubog je pač naš kmet, in vendar ga še gospoda imenuje za »tumiše bauer.« Bog se nas usmili! — e—

Omejitev živinskega prometa. Zaradi rudečice (perečega ognja) je prepovedano svinje uvažati na Ogrsko iz polit. okrajev Feldbach, Hartberg in Ptuj; zaradi svinjske kuge je prepovedano uvažati svinje na Ogrsko iz polit. okraja Ptuj.

Trtna uš. Celjsko okrajno glavarstvo je izvoz trsja, radi trtne uši, prepovedan iz občin: Sv. Jurij ob juž. železnici, Kalobje, Dramlje, Sv. Rupert nad Laskim, Lasko, Celje.

Iz pošte. Med sv. Andražom v Leskovcu in Sv. Vidom pri Ptuj bo hodil od 2. t. m. vsak dan poštni sel. Vozi se pa pošta od Ptuja do Leskovca.

Dopustnikom in rezervnikom v brežiškem okraj. glavarstvu! Letošnji pregledni zbor za dopustnike in rezerviste v brežiškem okrajnem glavarstvu se bo vršil in sicer za sodni okraj Kozje dne 13. vinotoka za občine: Dobje, Kozje, Drensko-rebro, Buče, Gorjane, Podsreda, Koprivnica, Loka, Lastnič, Križe, Podčetrtek in Mrčnasa, dne 14. za občine: Pilstani, Prevorje, Sv. Peter, Planinskavas, Prešično, Sedlarjevo in Zdole, dne 15. za občine: Sopote, Imeno, Sv. Vid, Velikikamen, Verače, Veterik in Virštanj; za sodni okraj Sevnica: dne 17. vinotoka za občine: Anže, Armeško, Blanca, Brezje, Gorica, Sevnica, Planina, Raztes in Rajhenburg, dne 18. za občine:

Senovo, Sabukovje, Stolovnik in Golobinjek; za sodni okraj Brežice: dne 20. vinotoka za občine: Artiče, Bojsno, Mostec, Gaberje, Globoko, Kapele in Loče, dne 21. za občine: Mihalovce, Vel. Obrež, Pišce, Pletenje, Brežice, Rigonce in Sakot, dne 22. za občine: Sela, Sromle, Videm in Bizeljsko. — Pregledni zbor se bode vršil vsakokrat točno ob 9. uri dopoldne. Dopustniki in rezervisti, kateri ne bi prišli k preglednemu zboru, imajo priti brez opomina dne 6. listopada v Celje, sicer bi bili strogo kaznovani.

Prosta služba. Za Štajersko je razpisano mesto enega cestnega mojstra z letno plačo 1.000 K z doklado 200—300 K in obhodnimi dokladami! Dobi tudi pravico do pokojnine. Prošnje se morajo vsaj do 15. okt. vložiti na c. kr. namestništvo v Gradcu.

Brod pri Orešju pri Mariboru se je moral ustaviti za vsak promet. Baje so se preiskale žice ter se je našlo, da so jako obrabljene.

Goreti je začel v soboto zvečer okoli 7. ure hlev posestnika Jožefa Kocbeka v Zerkovcih pri Mariboru. Ogenj je uničil hlev in seno, ki je bilo spravljeno. Došle požarne iz Peka in Maribora so mogle le zabraniti, da se ni ogenj dalje razširil. Sumi se, da je kdo zažgal. Posestnik je zavarovan.

Vinski sejem se vrši v Gradcu od 9. do 12. oktobra 1902.

Celjan prijet v Zagrebu. V Zagrebu so zaprli Josipa Rozmana iz Celja, ki je ušel iz bolnice usmiljenih bratov in nekemu Miji Trbušiču ukradel 190 kron.

Radi zagrebških demonstracij obsojeni Slovenec. V Zagrebu je bil v soboto obsojen radi zagrebških demonstracij pekovski pomočnik Franc Omerzel iz Podre, občina Križe pri Brežicah, na tri mesece zapore.

V Savi je utonila minoli teden pri Trbovljah 24 letna šivilja Antonija Markovič pri kopanju. Našli so jo še le čez teden dni.

Celjske novice. Umrli je v Teharjih gostilničar Jurij Lemež, ki je imel prej dolgo časa gostilno v Celji. Bolehal je na neozdravljivi bolezni. — Nemski turnarji iz Ljubljane, Gradca in Celja imeli so preteklo nedeljo telovadno slavnost, ki pa se je klaverno obnesla. — Za »Večer v slovenskem raj« se delajo velikanske priprave.

Iz Potoka v Zadrebški dolini. Dne 23. septembra je doživela naša okolica strašen prizor. Ob tretji uri popoldan se je začel dvigati iz Potočke vasi v velikanskih, temnorjavih plasteh neznan dim, in kmalu je zaplapolal nad njo v strašnem valovju daleč gori v ozračje žareči plamen. Zanelil se je namreč ogenj v neki hiši sredi vasi in od tod razširil z nepopisljivo hitrostjo na dvanajst drugih poslopij. Ko se je zapazil ogenj, jelo se je zvoniti pri vseh bližnjih cerkvah, na kar so prihiteli v strahu in trepetu vaščani, ki so bili večinoma pri delu na polju, kakor tudi velika množica dobrih okoličanov, da bi rešili, kar bi se dalo rešiti. Na pomoč so prihitela tudi slav. prostovoljna gasilna društva iz Rečice in Mozirja. Velespoštovani gospod oskrbnik gornjegrajskih graščinskih posestev pa in velečenjeni g. Turnšek sta preskrbela, da se je prišlo na pomoč iz Nazarij z dvema zasebnima brizgalnicama. Ker so tudi Pobrežani pripeljali svojo brizgalnico, bilo je pet gasilnih strojev, in tako je bilo mogoče omejiti ognjeno silo, katera bi sicer vničila celo vas. A gorje sredi vasi še s tem ni ponehalo. Prasket ognja, pokanje tramovja, vdiranje stropov, rušenje zidovja je provzročilo ubogim nesrečnikom v srcu neznosno tugo, katera se je pojavljala v premnogi obupnih vzdihih. Žalostno ihtenje otrok okrog plakajočih mater je moralo izvabiti vsakomur iz oči solzo sožalja, in bil si pripravljen prevzeti del njihovega gorja. In kako tudi ne? Saj ti je povsod donela na uho ista žalostna pesem, da jim je namreč nesreča opustošila stanovanje, vničila obleko in hrano, skratka, pobrala jim vse, česar nimajo na sebi. —

Umevno je torej, da je beda v Potočki vasi sedaj velika. Škode je blizu 20.000 K in sedemindvajset oseb je brez stanovanja in brez hrane. Bog daj mnogo usmiljenih src in dobrotljivih rok za uboge reve! Koncem poročila v tej veliki nesreči se izreka na željo vseh Potočanov in na željo tukajšnjega županstva vsem gasilcem najiskrenejša zahvala. Požarni brambi na Rečici in v Mozirju pa lahko stavimo v vzgled drugim požarnim brambam, zakaj delavnost, spretnost in čudovito drznost teh ognjegascv je bilo na dan nesreče zares občudovati. Bog jim plati preveliki njihov trud!

Zitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 14 K 80 v, rži 13 K 40 v, ječmena 12 K 90 v, ovsa 13 K 40 v, koruze 14 K 40 v, proso 14 K 80 v, ajda 14 K 40 v, fižola 20 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 7 K 34 v, rži 6 K 64 v, koruze 6 K, ovsa 6 K 22 v.

Šadne cene v Mariboru. 1 kg jabolk 14 do 24 v, hrušek 14 do 28 v. Jestvine: eno jajce 7 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 liter svežega mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg krompirja 5 do 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 56 v, 100 glav zelja 3 K 60 v do 5 K.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Č. o. Jan. Macur, apostol. misijonar in superior oo. lazaristov v Celju je imenovan knezoškofjskim duhovnim svetovalecem.

Umrli sta. Dne 27. sept. je umrl v Mariboru č. g. zlatomašnik Jur. Klančnik iz Braslovč, ki je prišel po dovršenih duhovnih vajah na Slatini semkaj na obisk. Predpoldan istega dne je šel v parno kopel, kjer je tako nesrečno padel, da si je pretresel možgane. — Dne 28. sept. je umrl pri Sv. Martinu pod Vurberkom č. g. I. Trampuš, upokojeni župnik in zlatomašnik. Obema svetila večna luč!

V mariborsko bogoslovnico so sprejeti naslednji gg. abiturienti: Julij Baršič in Franc Dolžan iz Predtrga na Kranjskem, Blaž Dvoršak iz Sv. Antona v Slov. gor., Mihael Golob iz Št. Mihaela pri Šoštanju, Leopold Kolenc iz Št. Eme, Franc Kovča iz Gomilskega, Ivan Lamut iz Zreč, Adolf Lenard iz Rajhenburga, Franc Monetti iz Marije Pušcave, Josip Ozimič iz Sv. Venčesa, Anton Pintar iz Poljčan, Anton Pohleven iz Makol, Matjaž Rodé iz Mengša, Franc Šanc iz Št. Ruperta pri Celju, Josip Šorn iz Celja, Anton Tkavec iz Laporja, Josip Zidansek iz Špitaliča, Pavel Žagar iz Št. Petra v Sav. dolini.

Društvena poročila.

Mariborški dijaški kuhinji so darovali sledeči p. n. dobrotniki: Berdnik, kapl., namesto venca na grob Mikličev 10 K; Jož. Zidansek, ravnatelj 20 K; Simonič, stolni vikar 10 K; ogrski Slovenec 10 K; Neimenovan 5 K; kan. Voh 10 K; Neimenovana za kruh sv. Antona 2 K; I. L. n. z. 2 K; Neimenovan 10 K; stava »Lesar« 5 K; odvetnik dr. Lemež 10 K.

Dijaški kuhinji v Ptuj je daroval č. g. Anton Kolarič, kaplan pri sv. Magdaleni v Mariboru 15 kron. — Prisrčna hvala!

Sv. Barbara pod Mariborom. Slavnost sv. Cirila in Metoda, katero je priredila dne 21. sept. tukajšnja mladeniška zveza, se je obnesla izvrstno. Na prostornem dvorišču župnišča, kjer je stal oder, se je kar trlo ljudi. Domačini so bili častno zastopani in tudi gostje iz raznih bližnjih in daljnih krajev so nas počastili. Prišli so zastopniki društev od Sv. Urbana, Sv. Ruperta, Jareninčanje so se pripeljali na lepo okinčanem vozu, in tam sem od daljnega Št. Ilja so prišli mladeniči k nam. Benediktčani so prihiteli s slavnostnim govornikom, č. g. Muršecem in

lenarški tamburaši in pevci. Imeli smo goste iz Maribora, med njimi tudi zastopnika uredništva »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«. Posebno so nas razveselili trije gostje iz bele Ljubljane, ki so prišli nalašč na našo veselico, č. g. L. Smolnikar, g. Rakovec in g. Kregar. Prvi govornik, čast. g. Korošec nam je v poljudno-šaljivem govoru razjasneval pomen volitev. Vmes je povedal tudi kako šaljivo, da nam je tuintam kar po sili potegnili ustnice na smeh. Drugi govornik, g. Muršec, je pa nam z vzgledi razložil čitanje slabih knjig in časopisov, tako, da ga je sleherni lahko razumel. Nato so nastopali mladeniči-govorniki iz vseh krajev. Č. g. L. Smolnikar iz Ljubljane se je zahvalil za vabilo na to slavnost in rekel, da je kar ginjen od današnje slavnosti, ko je videl, kako delajo naši mladeniči. Lenarški tamburaši in pevski zbor peval nam je prav lepo; domači pevski zbor je pa pesem »Slovenec sem« moral na občno željo še enkrat ponoviti. Taka je bila pri nas slavnost. Celo častitljiva hruška sredi dvorišča se lahko ponaša, ker je razprostirala mogočno vejevje čez toliko množico navdušenega občinstva. Še celo nanjo je zlezal en radovednež, da je bolje videl. Ljudstvo se je razšlo prav zadovoljno in vsem, tudi našim ljubim gostom kličemo z geslom, ki ga imamo na našem lepem zagrinjalu: Biti slovenske krvi, bodi Slovincu ponos!

Mladeniči! Dekleta! V nedeljo imajo jareninski mladeniči v »Čitalnici« po večernicah svoj podučni shod, na katerem bodeta tudi dva mladeniča govorila o shodu nepolitičnih društev v Ljubljani. Na tem shodu ima naša mlada »Zveza« svoj prvi občni zbor. Na sporedu je: Pozdrav, govori, pozdravi drugih mladeničev in deklet, volitev novega odbora, slučajnosti ter predlogi in nasveti. — Na veliko udeležbo vseh mladeničev in deklet od blizu in daleč najprijazneje vabita podpisana voditelja jar. mlad. »Zveze«. — Alojzij Drozg, voditelj; France Sekolov, tajnik.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Toliko ljudij Sv. Jurij še ni videl pri nobeni veselici, pri nobeni izvincerkveni slavnosti, kakor zadnjo nedeljo, dne 28. septembra, ko je naša mladeniška zveza priredila papežovo jubilejno slavnost. Samih vstopnic se je oddalo blizu 700. Da so bili Jurjevcani v ogromnem številu zastopani, je umevno. A prišli so tudi gostje od blizu in daleč, posebno mladeniči. Svoje zastopnike je poslal: Sv. Anton, Sv. Andraž, Sv. Peter pri Radgoni, Sv. Bolfank, Sv. Lovrenc, Ljutomer. Prihiteli so vrli mladeniči od Sv. Križa, prišli so Nedeljčani, pozabili nas niso Kapelčani. Opazili smo goste iz Ptujja, iz Maribora je med drugimi prihitel zastopnik uredništva »Naš. Doma« g. Iv. Vuk. Pripeljali so se trije mladeniči celo iz dalnjega Rogatca. Pismo so nas navdušeno pozdravili mladeniči od Sv. Barbare, iz Kozjega, domača mladeniča-vojaka iz Pulja in Beljaka. — Ker je bil slavnostni govornik zadržan, je predsednik bralnega društva g. Košar v pozdravu razložil pomen slavnosti ter nazdravil slavno vladajočemu Leonu. Ko je pevski zbor odpel pozdravne pesmi, je prišla na vrsto »Lurška pastirica«. Igra že sama na sebi resno-mila, je naredila globok utis na občinstvo. Pa so tudi igrale naše igralke! M. Mundova je bila res prava Bernardika, ki je skušala docela prepričati Lojzo (M. Pučkovo) svojo mater o resničnosti svojih prikazni. Izvrsno je igrala slepa Tilka (Milka Vršič), katera je vse ganila do srčnega sočutja. Vredna je bila svoje nesrečne sestre Zofija (M. Bedekovič). Mina (Ivanka Košar) pa je bila istotako prava grajska governant ali »godrnanta«, kakor jo je imenovala zgovorna Barba (M. Horvat), ki je že mojstersko svojim hčerkam razlagala časnikarsko poročilo o čudežu, ki ga je Bog storil nad Tilko. Jera (T. Kvasova) je pa z vso gotovostjo prestrašeni Barbi naznanila prihod neverne grofinje (U Budja), ki je že res grofovsko nastopala proti vsem svojim podložnicam kot zapovedovalka. In županja, (T.

Nemčeva), ki je samozvestno hotela vkazovati romaricam, je po čudežnem spreobrnjenju neverne grofinje sama bila do solz ginjena. — Posamezni prizori: kakor nastop angelov, Tilkina molitev, njeno petje sredi angelov, ki ga posnemajo, Marijina prikazen (M. Janžek) Bernardki, ki je bila jako krasno pogojena, procesija romaric in belih deklic z gorečimi svečami v rokah — ti prizori so bili do solz gniljivi. »Solze so nam silile v oči«, si je zatrjevalo občinstvo. Tako se je pri nas igrala »Lurška pastirica«. — Igra »Dr. Vsezna« pa je bila polna smeha in srčne zabave, ki nas je povsem zadovoljila. Posebno se je odlikoval črevljarski vajenec (Al. Kump), ki je imel tudi ulogo policaja in Napetnik (Domajko). Ko je nazadnje Štipko (R. Nemec) vse pometal po tleh, ni bilo smehu konca. Med posameznimi odmori pa so udarjali domači tamburaši. Pri prosti zabavi pa je bila taka stiska in gnječa, da je moralo skoro polovica ljudi oditi. Petje, mladeniški govori so še bolj poživljali in navduševali vesela srca. Ta veselica je dobro vplivala na ljudstvo, da so bili nekateri tako ginjeni ter rekli, sedaj pa le vidim, da je »Štajerc« prava hudoba. Kdaj pa njegovi pristaši priredijo kaj takega. Zapravil nisem skoraj nič. Če bi bil pa v kaki krčmi celih 5 do 6 ur, mi ne bi ostal krajcar v žepu. In zastopnik »Našega Doma« je nesel v Maribor seboj imena več naročnikov, med njimi tudi takih, ki so bili naročniki »Štajerca«. Mi Jurjevcani pa še kličemo našej mladini, ki se tako vstrajno ukvarja za pošteno zabavo nam starim: Bog vas živi! Še večkrat kaj takega. — V nedeljo 5. oktobra pa se ponavlja »Lurška pastirica« ob 1/4. ob lepem vremenu!

Ciril-Metodova slavnost v Lehnu. 28. t. m. je po dolgem odmoru v gostilni g. Sevška zborovala Lehenska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Kljubu nepričakovano slabemu obisku je bil ta večer, večer prave domače zabave in veselja in ni menda zastala kaka »narodna«, da bi nje pri tej priliki ne bilo slišati. Došli gostje, cenjeni nam sosed iz Št. Lovrenca in Ruš so nas s svojim petjem zabavali tako imenitno, da je čas ločitve le prehitro prišel. Ruški pevci, njim na čelu gosp. dr. Gorišek, so res pravi slavčki. Slava jim! Nezaslišana pa je zasnopnost in narodna mršavost nekaterih domačih odličnih slovenskih rodbin, ki se dosledno odtegujejo slučajem, enakim včerajšnjemu, kjer bi se mogli ojačiti za bodočnost. Lehen in Janževi Vrh, znano slovenski občini —, kje sta? In vi, ljubi ribniški sosed, h katerim pri vsakej narodnej veselici prihajamo tako obilno, ter se celo — domače polje narodnega dela opustivši — z žrtvijo vsega prostega časa z vami pripravljamo in sodelujemo, kje ste bili ta dan, da niti jednega ni bilo videti? Ne nosimo narodnosti samo na jeziku in pod klobukom, kažimo v dejanju, da se vemo zjedinevati, da poznamo moč zjedinenja, katera sama imponira. Zato je podružnica včeraj sklenila, postaviti se trdneje na noge, držati se močnejše lastnega domačega ognjišča. Negovali bomo zopet petje in če mogoče zopet godbo, v koliki meri se nam bo pač za to nudilo močij. Iz zborovanja samega je poročati, da je po navdušenem pozdravu g. stud. phil. R. Fišingerja sledil govor podružničnega predsednika gosp. Ante Podlesnika, potem deklamacija gdne Julike Urbančeve »Naš čolnč otmimo« in volitve. Novemu odboru g. Ante Podlesnik, predsednik — gospica Julika Urbanc, blagajnica — g. Fel. Majcen, tajnik vso srečo za bodoče delo, ki ga čakajo res v obilnem številu. — Časi postajajo zmiraj resnejši!

Slovensko pevsko društvo v Ptujju imelo je v tekočem letu nastopne dohodke: društvenina iz Maribora 42 K, iz Celja 21 K, iz Krškega 8 K, iz Ptujja 46 K 87 v, vstopnina pri koncertu 437 K 80 v, skupaj 555 K 67 v. Stroški za letošnji koncert pa so znašali 525 K 3 v; torej ima društvo prebitka 30 K 74 v, in ako se ta prebitek prišteje h

glavnici 533 K 84 v, ki je že vložena v tukajšnji posojilnici, tedaj ima danes pevsko društvo v gotovini 574 K 48 v.

Podporno društvo za slov. visokošolce v Pragi začelja prihodnjim mesecem zopet svoje delovanje. Odbor se obrača k vsem prijateljem društva z nujno prošnjo, da se i to leto spomnijo slov. visokošolcev v Pragi s pošiljanjem v nabiranjem prispevkov, prirejanjem zabav ter se priglasijo za poverjenike društva. Društvo je izdalo tekom šestih mesecev minulega leta 883 K; to je najlepší dokaz, kako potrebno in kakega pomena da je društvo, ter bodi onim rojakom, ki do sedaj še niso pristopili društvu, v vzpodbudo in nagib, da to stori čim preje! Oni visokošolci, ki nameravajo priti na praško vseučilišče ter računajo na podporo društva, pozivljejo se, da svoj prihod in svoje aspiracije takoj pismeno naznani. — Za odbor »Podpornega društva za slovenske visokošolce v Pragi«: Fr. Tomšič, predsednik; Jos. Germ, tajnik.

Št. Pavel pri Preboldu. Pretečeno nedeljo smo imeli tukaj zopet enkrat pošteno veselico. Naše katol. društvo nam je priredilo igro »Novi zvonovi na Kotini«, katero so naši fantje vrlo predstavljali. Nato je imel č. g. Evald Vračko poučen govor o škodljivem uplivu opojnih pijač, v katerem nam je živo opisoval, kakšna velika rana za slovensko ljudstvo je pijančevanje. Nezmerno uživanje opojnih pijač nam škoduje v gmotnem oziru, v nrvstvenem, ker pijanec podivja, in pa v zdravstvenem, ker spodkapa pijancu zdravje. — Naj bi si to k srcu vzeli posebno mladi fantje in se varovali te pogubne strasti. Prav, ta strast je res železna srajca, ako se razvije — pijanec se spreobrne, ko se v jamo zvrne. — Končno pa je bil srečolov, za katerega so ljudje prostovoljno darovali, nekateri v denarju, nekateri pa v dobrih. Udeležba je bila nepričakovano velika, kar je veselo znamenje, da ima dobra stvar veliko prijateljev. Društvo lepo cvete, ker ima nekatere resnično vnete in požrtvovalne ude. Naj jih spremlja zavest, da se trudijo za dobro in Bogu dopadljivo stvar. Težko pa se vdamo previdnosti božji, ki nam tedaj pa tedaj kakšnega vnetega in gorečega uda odpelja.

Bralno društvo v Št. Jerneju priredilo je dne 8. m. m. ljudsko veselico, pri kateri je pokazal domači mešani pevski zbor sadove neutrujenega, vztrajnega urjenja v umetnih in nar. pesmih. Čestitati moramo Št. Jernejčanom, da imajo tako zavestne sobočane, ki so se pod vodstvom požrtvovalnega gospoda nadužitelja povzpeli tako visoko! Slavnostni govor imel je g. iur. Gosak, ki je v poljudni besedi vspodbujal ljudstvo k samozavesti in samoizobrazbi, poročal o slov. šolstvu itd. Žiski gledališni ensemble igral je: »Dva gospoda pa jeden sluga«, burka s petjem in burko »Kovač«, kar je seveda vzbujalo med ljudstvom veliko neprisiljenega smeha. — Iskrena zahvala sosedom Žičanom za to požrtvovalnost in laskavo sodelovanje!

Žiškemu bralnemu društvu darovali so v svrhu prireditve ljudske veselice v prid »Dij. domu« v Celju gospica Furman-ova 1 K; gospica Pirševa 1 K; gg.: Lednik, župnik v Ločah 5 K; Kumer, vikar v Konjicah 2 K; Žičkar, kapelan v Konjicah 2 K; Žuraj, gostilničar v Ločah 1 K; Janez Svetelšek 3 K; gospa M. Svetelšek 2 K; F. Zdolsek, pos. v Ločah 1 K; dr. Rudolf, odvetnik v Konjicah 2 K; J. Grobalek, kapelan v Slov. Bistrici 10 K; F. Gosak, kapelan v Št. Janžu na Dravskem polju 6 K; Neimenovan 6 K. Bralno društvo izreka tem potom vsem navedenim, pa tudi drugim rodoljubnim gospodom in gospam, ki so pripomogli društvu do tako lepega uspeha, posebno gospici Rosinovi, prav iskreno zahvalo.

Iz drugih krajev.

Grozna nesreča se je pripetila dne 9. t. m. na Hrušici na Goriškem v predoru, kateri se dela tukaj za novo železnico. Za-

žgali so mino, ki je dva delavca vrgla 15 metrov po rovu. Bila sta vsa razmesarjena in sta umrla takoj. Imela sta roke polomljene in sta tudi po životu bila vsa raztrgana.

Koliko se pridelava kave na svetu. — V zadnjem letu pridelali so kave 15 in pol milijona vreč, katerih vsaka tehtala 60 kg. Samo v Braziliji pridelali so 11 in pol milijona vreč, v Arabiji 225.000 vreč.

Prince in kmet. Pod tem naslovom je objavila dunajska »Reichspost« daljši popis dogodka na Gornjem Štajerskem, ki kaže, da pravica kmetova stanj velja, nego krivica kakega princa. V tem slučaju se gre za princa Coburga, ki ima v planini Winkler kakih 700 oralov sveta v posesti, drug enak del pa pripada posameznim kmečkim posestnikom, med temi 350 oralov kmetu Schwabu. Povsodi je obilo divjačine. Lov v tem delu je imel dolgo vrsto let proti pogodbi in neznatnemu plačilu v najem imenovani princ. Sedaj je kmet pogodbo odpovedal in hotel sam streljati divjačino. Na mnogostranske pritožbe in pritiske mu je poljedelsko ministerstvo priznalo to pravico, a okrajni glavar v Gröbmingu baron Eisebeck mu jo je na princu ugovor zopet vzel in niti ni kaznoval princa, ki je pozneje iz Schwabovega posestva z divjo gonjo pregnal vso divjačino. Tožba in pritožbe proti tej krivici ne marajo sprejeti in kmet je sedaj v kljub vladnemu dovoljenju in priznanju brez vseh pravic.

Čuden slučaj. Dne 11. maja t. l. je ljubljanski trgovec Avgust Tomažič na potu domov izgubil brilant vreden 500 K, ki se je izluščil iz prstana. Na njegov poziv v listih se ni nikdo oglašil. Prejšnji teden pa je šel Tomažič k juvelirju Meisetzu, da bi si izbral drug kamen, ali pa kupil drug prstan. Juvelir mu je pokazal več prstanov z brilanti, katere da je pred tremi dnevi dobil z Dunaja. Ta si je izbral prstan z lepim kamenom, a je zaprosil juvelirja, naj mu dovoli, da nese kamen domov pokazat svoji ženi. Tu pa je slednjič pogodil, da ima v roki svoj izgubljeni brilant. Šel pa je vendar še k juvelirju K. Tamborninu vprašat, če je brilant nov ali star. Ko mu je gospod Tambornino potrdil, da je brilant star, je šel g. Tomažič nazaj k Meisetzu in mu rekel, da kupi on prstan, samo da mu mora povedati, odkod da je dobil brilant. Gospod Meisetz mu je zatrjeval, da je prstan z brilantom dobil z Dunaja. Na to je g. Tomažič položil juvelirju Meisetzu 400 K na mizo in mu dejal, da je brilant, ki je vdolan v prstan, njegov brilant, katerega je spomlad izgubil in da hoče on sedaj prstan z brilantom seboj, da se izkaže, kdo ga je našel in prodal. Juvelir Meisetz je priznal, da je brilant kupil v pondeljek ali torek minolega tedna od nekega Zagrebčana, katerega dobro pozna oče njegovega vajenca. Gospod Tomažič je naznanil vso stvar policiji, katera je v zadevi vršila poizvedbe in

dognala, da je brilant prodal Meiseztu za 210 K bivši občinski načelnik pri Sveti Nedelji pri Samoboru, potem pisar na finančnem uradu v Zagrebu in sedaj brezposelni poslovodja neke zagrebske vinarne, Ladislav pl. Hervoič. Le ta pravi, da je prstan našel pred nekaj dnevi na cesti pri cirkusu. Ladislava pl. Hervoiča so aretirali in izročili deželnemu sodišču.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Pameten gospodar stavi bode torej vprašanje:

Kako bi se izguba vsled razkrajanja gnoja po zmžnosti zmanjšala?

Te izgube se lahko zmanjšajo, a nikakor popolnoma ne odpravijo.

Da se redilne snovi iz gnoja zgubivajo, je pri nas največ deževnica kriva, ki izpira gnoj. Preobilo vode torej ne sme na gnojšče biti. Gnoj naj se zbira na taki podlagi, katere voda ne predere. Če jo predere, tedaj se seveda voda zaceja in ž njo pa tudi vse one snovi, katere je v gnoju razstopila. Ta izguba se da torej s primernim gnojščem zadržati. Pa to še ni vse. Trohnenje, razkrajanje gnoja povzroča izgubo organske snovi in pa tudi dušca. Razkrajanje pospešuje posebno zrak. Izgubo dušca zlasti povzročajo bakterije. Visoka toplota pospešuje razkrajanje. To vidimo pri vročem konjskem gnoju. Kjer prešinja gnoj mnogo zraka, tam je pač njega toplota višja in torej se hitreje razkaja. Tak gnoj, ki ima manj vode, ki je bolj suh, zrak bolj prešine pa se tudi toliko hitreje razkaja. Če leži gnoj v vodi, tedaj pride le malo zraka do njega. Pa v tem slučaju se ne more gnoj pravilno razkrajati, temveč le gnije. Z gnijolobo pa ne pride rastlinska hrana v obliko, ki je rastlinam primerna. Napačno je torej, če gnoj v gnojnici leži. Ravno to se tudi pri nas prevečkrat najde. Napačno je tudi, če se za kompost celo s cementom obzidane jame grade, v katerih kompost v vodi leži. Gnijoloba gnoja in gnojil ni nikakor rastlinam primerno razkrajanje.

Ker bakterije povzročajo marsikatero izgubo, zlasti izgubo dušca, se naj te vničujejo ali vsaj ovirajo.

Kdor te okoliščine vpoštevata, ta bode že sam pravo pogodil. Skrbel bode za primerno, to je ne preveliko pa tudi ne premajhno vlogo gnoja. Nastiljal bode ravno toliko, da stelja vso tekočino popije. Stlačen gnoj vlago bolje

drži nego rahel. V stlačenem gnoju se vsled kapilaritete tekočina enako drži kakor n. pr. olje v stenju svetilke. Umen gospodar bode torej gnoj tlačil. Hlapienje na vrhu bode zabranil z drobno plastjo zemlje ali slame. Stlačen gnoj tudi ovira drug škodljiv vpliv, namreč preobilo vpliv zraka. Iz teh vzrokov je torej koristno, živino na gnojšče pogoniti, da ona gnoj dobro stlači. Od strani zabrani se pristop zraku z zidom, nasipom ali pa na ta način, da se za gnojšče jama napravi. Kakor skušnja kaže, izgubi se iz gnoja, ki je stlačen, polovico manje vrednostnih snovi kakor iz rahlega, stlačen gnoj bode torej polovico več vreden.

Škodljive bakterije pa ne prenašajo dobro tekočine, ki so solnate ali kisle. Soli ali kisline, ki se topijo v vodi gnoja, ako jih na tega potrošamo, vničijo bakterije, ali jih vsaj zelo ovirajo. Za tako potrošanje so v rabi sledeče tvarine: Superfosfatgips, ki obstoji iz superfosfata, proste fosforove kisline in pa gipsa (maveca). Ker ima ta proste kisline, ovira ista bakterije in veže hlapni amonijak. Gnoj se vsled tega počasneje razkaja in izgubi manj snovi. Fosforova kislina superfosfatnega gipsa pa itak kot važna rastlinska redilna snov v gnoju ostane in tudi njega dobroto zboljšuje. $\frac{1}{2}$ kg te tvarine zadostuje na dan za eno veliko živinčce. Superfosfat istotako vpliva, le ne tako močno, ker nima proste fosforove kisline. Treba ga je več.

Prej se je večinoma mavec ali gips za potrošanje gnoja rabil. Pa on ni približno tako dober. On pomnoži v gnoju le apno. Veže sicer amonijak, zadržuje tudi nekoliko razkrajanje, pa davno ne tako močno kakor to stori superfosfatgips.

Kajnit ima mnogo kuhinjske soli v sebi ter vsled tega zadržuje razkrajanje. Šotna stelja, posebno taka, ki je okisana, zadržuje razkrajanje in veže amonijak, je torej tudi zato zelo priporočljiva. Tudi sama žveplena kislina, ki se vliva v gnojnico, se čestokrat vspešno rabi.

Zemlja veže amonijak in tudi druge mineralne redilne snovi gnoja. Zemlja je torej dobra podlaga za gnoj, dobro je pa tudi pokrivati ž njo istega. Ta načela naj bi si pač kmetovalci posebno dobro zapomnili. Saj od njih je odvisen gmoten uspeh njih delovanja. Saj polju brez gnoja kmet le tlako dela, gnojeno in sicer dobro gnojeno polje ga pa četudi manj dela, dobro plačuje.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke

Gradec 27. septembra: 60, 38, 63, 88, 14.
Dunaj 27. septembra: 22, 4, 83, 76, 10.

Društvena naznanila.

Dne 5. okt.: »Mladen. zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« »Lurška pastarica.«
»Društva »Zvezda« na Dunaju zabavni večer s koncertom v dvorani »Wiener Ressource«. Začetek ob 5. uri popol.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.		Večkrat. objava po dogovoru.
Vsaka beseda stane 2 vin.		

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Stare orglje, še precej dobro ohranjene, se prodajo po nizki ceni v Šmartnem pri Gornjem gradu. 448 3—1

Proste službe.

Mlad trgovski pomočnik, izurjen v vseh strokah trgovine, želi svojo službo spremeniti. Ponudbe na upravnništvo. 446 3—1

Majerja in viničarja, vsaki s 4. do 5. delavskimi močmi, sprejme Ernest Tisso v Mariboru. 432 2—1

Majer z malo družino išče službe pri kakih grajščinah ali pri kakem večjem posestvu. Vajen je dobro poljedelstva, ži-

vinoreje in tudi konjev. Govori slovensko in nemško. — Naslov pri upravnistvu. 433 3—1

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod »1.798« Gradec, poste restante. 235

V najem se da.

Pekarija, lepa in dobra, se da takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Več se zve pri Jož. Luci, pek pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. 431 3—1

Hiša s petimi sobami se da za 160 K na leto v najem. Kje, pove upravnništvo. 438 2—1

Iščeta se dva viničarja

oženjena, z več delavskimi močmi ter popolnoma večša novega vinarstva. Prednost imajo tisti, kateri so dovršili vinarsko šolo ali vinarski tečaj. Plača po dogovoru. — Ponudbe sprejema do 15. novembra t. l. oskrbnništvo kneza Hugo Windisch-Grätza v Konjicah. 477 4—1

Pozor! kmetovalci!

Kdor ima kaj prodati, budi sadje, vino in drage pridelke, naj se obrne na Franca Niederl, špediterja, pošta Leoben. Urađuje se slovensko!

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.